

ସାହୁ ହିକ ସମ୍ବାଦପ୍ରକାଶକା

THE UTKAL DIPHIKA.

ସମ୍ବାଦକ ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି ।

କାନ୍ତିକ
ପତ୍ର

{ Cuttack Saturday the December 6th. 1924

କଣ୍ଠକ ନିଲ୍ଲା ଅବୀନନ୍ଦ
ଅନ୍ତଃ । ହେ ୨୮
ଉତ୍ତରାତ୍ମକ । ୧୮

ନିବେଦନ ।

ପାଦାରୁ ଲେଖନାଥ ବାସ କି, ୫, ପ୍ରେସ୍
ପ୍ରାଣର ମେନେକର ଓ ପିଲାର ଏହିର
ପାଦାରୁ କଟପଦକ ନିରାର ଅସୁଦିଧା-
ପାଦ ମେନେକର ପଦ ଲୟପା ଦିଲେ
କଣନ ମେନେକର ଓ ଆର ଏକ ନାରାଜ
ର ଲୟିକା ବନ୍ଧାମକର ଭାଇରେହୁର
ଅସୁଦିଧାକରି ହୋଇ କରିବାରୁ
ପାଦାରୁ ଭାଇର ସକର କହାଯୁ କେଲେ
କୌଣସି ଖାୟୀ ବନ୍ଦୋଗ୍ରୁ କେମା
ତ ମୋ ଉପରେ ପାତିକା ପରିଷ୍କଳନର
କର କର ପାଠାଇ । ଅମ୍ବେ ପରମେ

କରିବାରୀରେ କାହୁକୁ ଧାରା ଚାଲାଇଥିବା
ଯ ତାହାକର ଯହି ଏ ସରଖିମ ସକାଳ
କାହିଁ ଅର୍ଥରେ କହି ପଣ୍ଡିକା ଚଳାଇବାର
ପଢ଼ିଏ କଲୁ । ପାଠକମାନଙ୍କ ଜିକଟରେ
ଏ କହେଦୟନ ଯେ ପେମାକେ ସବୁ ହୋଇ
ନାହିଁ ଦେଖାଇଲେ ଅମେ ଅବଶ୍ୟ ପଦିକା
କବାନ୍ତି କମ୍ପି ହୋଇପାରିବୁ । କମ୍ପରେ
କାହିଁ ବ୍ୟାକୁରୁକୁ କିମ୍ବାରୁକୁ ପ୍ରକାଶିତ

ବଦ୍ୟ ପଞ୍ଜୀ
ପାଠକବ୍ୟାବ୍ୟ ।

ଯେ ତିନ ପିକା'ର ପରିଷ୍କାଳା ସର
କଲି ସପଢିବ ଆପଣମାନଙ୍କ ସନ୍ଧାନକୁଛ
କାହିଁ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ନବେଦେବ ପାତ୍ର
ଏଇ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୋର ଏହି ବିବାହ
ବ ସେଇ କହି ମାନେ ମୋର ଅନ୍ତରେ
ଦେଇବ ମେଗନଙ୍କଠାରେ ମୁଁ ବିଷ୍ଣୁ ।
କାନ୍ତରେଖରେ ଦେଇବ କାହାର ବହୁତ
ବୋଲିଥାଏ, ଅଶାକରେ ସେମାରନ ପେ
ନରେ ଧରିବେନାହିଁ । ମେର କାର୍ଯ୍ୟ-
ରେ କୃତ୍ତିଷ୍ମମାନେ ମାନେ ପାତ୍ର
ଦେଇଥରେ ବୋଲି ସେମାନଙ୍କଠାରେ
। ଏହି ସମସ୍ତର ପଦି କାବ ଭଲ ମଣ
ପୃଷ୍ଠ ଦାନ୍ତିଲି ପ୍ରିକାର କହୁଅଛି । ଯାପଣ
ଦକ୍ଷତ ମୁକ୍ତ ସମ୍ବଲ କହି ଛିବା-
ବିଭାଗ

ବିଜ୍ଞାନ
ଶୈଳେକଳାଖ ବାପ ।

କଟକ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀପାଲିତି

ଗତ ତାରିଖ ୧୯୬୨୫ ବିଶ୍ୱ ସହାୟମନ୍ୟ
କଟକ ମୁୟକାରିଗାଲଟିର ବିଶେଷ ଅବଳେଖନ
୨୦ ଜଣ କିମ୍ବାନରଙ୍କର ସେଇହାର ଭାବ
ରେଆରମାନ ବରଣୀତ କରିଲେ ।
ଯାଦରେ କାହାର କିମ୍ବାନ୍ ଯେ ଦିନାବିଧାନ
ଅଧିକାରୀଙ୍କର ସିକ୍ରିଟ ହୋଇଥିଲା
ମେ କୁରମୁକ୍ତେସ୍ତବ୍ସାହିନୀଙ୍କ ବରଣୀତ ବିରୁଦ୍ଧ
ଦିନାବିଧାନ ବନ୍ଦମାନଙ୍କ ମୁହଁ ଏ କାହା ସଂଦର୍ଭରେ
କାମକ ଅନ୍ତର କରି କାହାର କରିଲେ । ଯାହା
ହେଉ ଭାବରେ କ୍ରି ଲାଗିଲା ।

ମୁନିଷିପାଲ ସଂପାଦକ ସଂଘ ।
ବାଟ ! ବାଟ ! ସଂଘ ! ବଳ୍ପରୀନେଇ ସଂପାଦକ
କରଇ । ଏଥାରୁ କୁଟୁମ୍ବରେ ବାଜେ
ଏପାଇ ଦେବାଶ ଦେବପର ଆର କେତୋଟା
ପାଇବାକି ଅଛନ୍ତି । ଶୀତ୍ର ଦେବମୁଖ୍ୟ ବହାର
କର, ଶୁଦ୍ଧ ଯାହା କାହା ଦେବ ସଂଖ୍ୟ
କାରାକଳେ ମର୍ଯ୍ୟାଦା କରି ବନାହିଁ । ତିବେ ଲୋକ
ବାମକା ଲୋକ, ଯାହାକର କଥାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଥାବୁ
ଯାଠାକର ସମାଜରେ ସହାନ ଓ ମନ୍ଦିଷତି
ଅର, ଦେହପର ୨୭ ଜଳ ମିଶି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଲେ
ଏଥେଷୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଦୋରପାଇବ । ଏଭଳ ନାଟ
ମାନ୍ୟାରେ ମନ ନ ଦେଇ ଓ୍ଯାତର ମନକ
କିମ୍ବା ଦ୍ୱି ଦେଲେ ଆହୁର ଦିଲ ହୁଅନ୍ତା
ବହର ବଜାରକୁ ଧରିଲେ, କି ଦେଇପେଆରକା
ବପ୍ରାକୁ ଧରିଲେ, ଅଧର କରମନ୍ତ ବିଶୁଦ୍ଧ
ନ ମୁନିଷିପାଲଟିକ କରିପରି ଦିଶୁଛି ।

ଶୁଳକୀ ଖାଲି

କଳକ ମୁଖମିପାନଟିର ଭାଇସ୍ତେଥାର-
୧୫ନ୍ତି, ମୁକ୍ତିରଖଣ୍ଡ ଆଳିଥଳି, ତନିକଣ ଭାବେ
ଥୁବ ମୁଣ୍ଡ ଟେକିଲେବି, ଅଛୁଟ ଗୀର କଣ୍ଠ
ଠିବେ; ହେଉ ଲୁଗିଯାଏ ଲୁଗିଯାଏ ଧରି
ଲୁଗିବିର ଖଣ୍ଡ; ସୁମୋଗ ଛାତକାର କହେ
୦ ୭୦, ହଟ ହଟ, ଶୋଇଲେ ଦେବନାହ
ଲେ ହେବନାହିଁ, ବିଶାର କଲେ କେବଳ
ହବ । କାହାରିକ ବିଶାର କରନ୍ତି ଅମର

ଅପଣା ମନକୁ ଧରାଇ, ଦେବେ କଣ
ମନେବର, ଦେବ ତାକୁ ଭୁଲିଯାଏ,
ରଖିଲେ ପାଗର ହୋଇଦୀର । କାମରେ
ପରିବର୍ତ୍ତନ । ଲକ୍ଷ ସରମ ଖୁବିଦିଶ, ଲୁହିପତ୍ର
ଗତ କଥାକୁ ଶାରିଗା କାହିଁ; ରହି
ଲବସ କାହିଁ । ବର୍ଣ୍ଣମାନଙ୍କ ରହି
ଧିବାରବିନ୍ଦେ ! ଅକଣ୍ଠ୍ୟ ବାହା ସପଳ
ଲଗଦାଇ ସମ୍ମରିବ ମନୋକାଳ ପୃଷ୍ଠା
ସମ୍ମରିବ ମସିବରେ ପର ଦୃଷ୍ଟି କେନ ।

୧୯୧୯

‘ବିମାଜ’ ଯାଇ କାହାର ଧରନର ଦେବ
ପାଠ୍ୟ ଭାବିମାଜକୁ ପ୍ରସ୍ତରେ ? ଶାଠର ପ୍ର
ବହିତ ଦେଖିଯାଉଛି, ଅଛି କଷିଯା
ପାତ୍ର କରିବ ପଥରତ କହିଛି । ପାତ୍ର କରିବ
ଯତ୍ତ ସାଧିବ ନା ଥାଇ ଦେଖିବ କହିଛି କାହିଁ
ଅଗେ ଥିଲ—ପାଠ ପଢି ପାତ୍ର କରି କାହିଁ
ଖଣ୍ଡ ବୁଝିଲ ମିଳିଯାଉଥିଲ । ଏଣିକି
ସେ ଦେବସ୍ଥା କହି କି ? ବୁଝିଲ କରେ
ଧୂରକି ? ଦେଖିଲ ବୁଝିଲ କର
ବହିବି ? କର୍ମରେ ପାତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ଦେ
ଅଛି ଯୁକ୍ତି ସଂଖ୍ୟା କେବେ । ତାଳ
ହେଲାବି, ଧାନ ପୁରୁଳର ବର କବି ହେଲା
କମ୍ପିର ଅଗସ୍ତ୍ୟା କିଏ ହେଲାବି, ଏ ସବୁ କି
କେବେ କେବେ କମ୍ପିର କର ବି ? କୁଠା କାହିଁ
ବାବୁ କମ୍ପି ଥିଲ * । କର୍ତ୍ତା ଆଗରେ କାହିଁ
ବିଲାତାନ୍ ଟିକିବ ମନେକର । ଧର ତାମା
ମୀରେ ୩୦ ମାଣ ନମି ଥିଲ, ସେ ଗୋ
ପ୍ରକଟିକେବେଳେ ଲୋକସଂଖ୍ୟା ୩୦ ଥିଲ
ପେଟ ଗୋଟିକୁ ପାଇଁ ପଚୁଥିଲ, ଏକମୁକ୍ତ
ବେଶ ତରିଯାଉଥିଲ । ନନ୍ଦ କଳିରେତ ଏ

ଅଛିବିନ୍ଦୁ, ଅଛି ଅଜଳ କମିଯାର୍ ୧୫୦ ଲକ୍ଷର
କେବଳ କାହାଁ । ପୁଣି ଖର ଅବଶ୍ୟକ । ମଲିଆ
ଅବସ୍ଥା । ଯେ ଗଠପତିଲ୍ ସେ ମାଟି କୁର୍ରିଆକ
ଭବିଲ୍, ମନ୍ଦିର ଓ ଗାନ୍ଧିଜିମଳ୍ଲେ କାହିଁରେ କାହିଁ
ହେଲାବି, ସଥିରେ କୋଷ୍ଟୁ କଣ୍ଠୀ ସେଇଥି କାଳ
କେବଳ କେବଳ କେବଳ କେବଳ କାହିଁରେ କାହିଁରେ
କେହି କେବେ କୁର୍ରିବା ? ଅଗେ ସେହିଠିରେ
କେବଳ ଗଜୁପିଲ୍ ଥାଳ ପ୍ରେକ୍ଷିତ ହୁଏ (ତେବେ
୨୫ ପରିବାର୍ତ୍ତାରେ କାହିଁରେ କାହିଁରେ କାହିଁରେ

କାହାର କାହାରଙ୍କ । କମରଙ୍କ ସବୁ କବିତା
ଏ ରଙ୍ଗରୁ ରଘାୟ ତିନ୍ତୁ ଲାଗିବ କେତେବେଳେ
<ହିଏବ ହା ହା ହେବଥିବ । ଏବିର କାହା
କଣ ହୋଇଥାବେ ? ସବୁ ଯାହିଲେ କେବେଳେ
ନିଜ କରଇ ବିଶେଷ ସବୁ ଯେ ପାତ୍ରପତ୍ରରେ
ଦେଖେଇପାଇଲୁ ତା ବୋଲିଲେବେ ତାହାର
ବୋଲ କରଇ କମାହେବାର । କଲମଟି, ପେନ
ସଲଟି, କୁଟି, ସପାଣଣ୍ଡିକ, ରାଶା, କଟା, ଗା
ଯାକାନ୍ତିଲ ଦେବେର କରିଲୁ ଆମୁସମ୍ଭବ
କରୁଥିଲା । ନାହିଁ କାହିଁ ମୋହିତହାର କରିଲା
ଏ ମରିଦେଇବି, ସେ ମରିବ ହାତ ମୁଖରେ ହରିଲା
ଅମର କବି ହାତ ଦାଖି ? ହାତ ଦାଖ କହିଲା
ଦାଖିଲା ? କବିରକାଳୟର ସହିତ ହାତ
ଦାଖ ଦାଖିବିକି ? ହାତ ନ ସକାରିଲେ କାହା
ଦିଲିଯା କିମେ କାହାର ଦେବ । କନକତୁଳି
ଏ ବିଷା ମଲିଯାଇ କରିଲୁ, ସବଧାର ହୁଏ
ଶିଳ୍ପ ରହିଲିଲୁ ନନ୍ଦର ଦିଅ । ଦେଖରେ କିମ୍ବାର
ଶିଳ୍ପର ହେବ କାହାର ଯାହି ନ କରେ
ଦେଖର ଦଶା ଦେଇବନାହିଁ, କିମ୍ବା ଯେହିର
ଦିପାୟ ଆର କୌଣସିମତେ ଶିଳ୍ପ ନିରାବରନ
ନାହିଁ । ଶିଳ୍ପର ମୁହଁକଣ୍ଠ । ଶିଳ୍ପ ସହିତ ହୁଏ
କରିଥିଲୁ ବିନ୍ଦୁକର ଶିଳ୍ପରବରରେ ମନୋ-
ଯୋଗୀ ହୁଏ

ମହାମୁଖ ଗାନ୍ଧିଙ୍କ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା ।
ମହାମୁଖ ପାଇବଯାତ୍ରା କରିବେ । ଅଗ୍ରତା
ଏଇ ମୁୟକାରୀ ଲାଭ କରିବାକୁ ଭାବାକୁ ଅଭି-
ବଳନିମ୍ବନ ଦିଅରିବାର ପ୍ରସାଦ ଦିଅଥିବ
ମାତ୍ର ହେଠ ଜାମାରିବାରେ ଭାଗାନ୍ତୁ ଅଛନ୍ତିଲେ
ଦିଅର୍ଥର ବିପରୀତେ ଅଧିକ ବେଳେବେଳାକୁ ଅତି
ପ୍ରସାଦ ଦିଅବେଳା ।

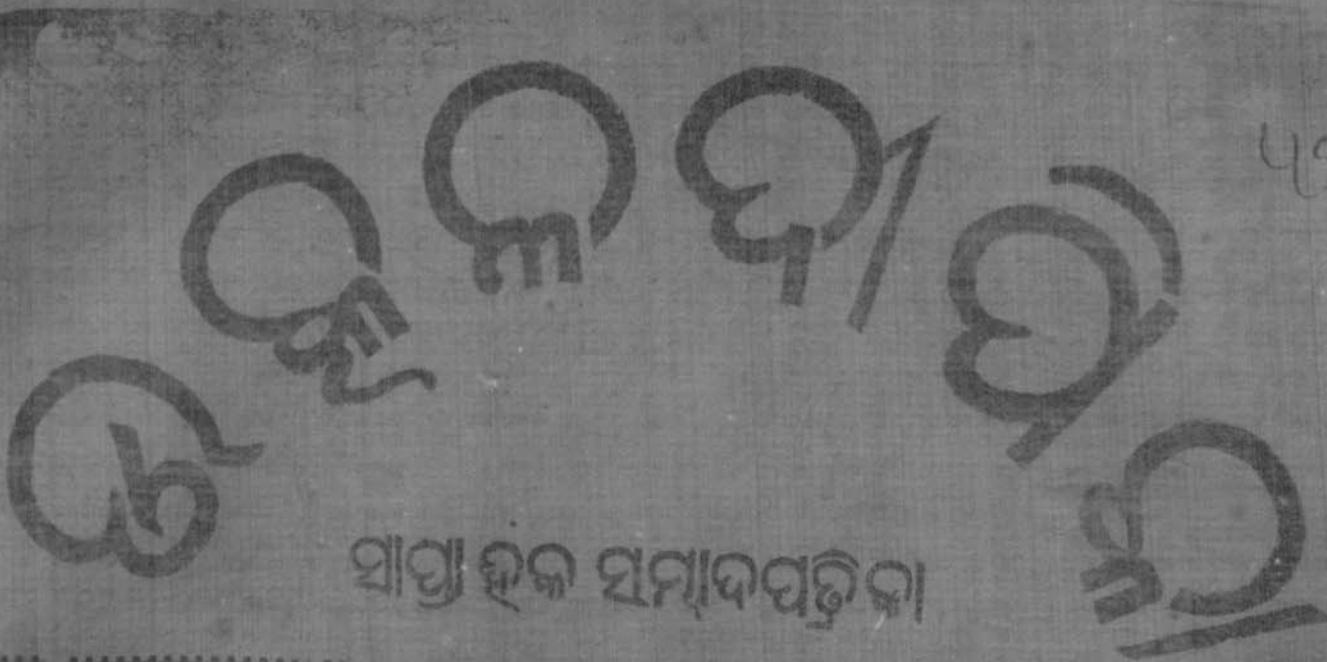

ସାହୁ ହିନ୍ଦୁ ସମ୍ବାଦପ୍ରତିକା

THE UTKAL DIPIKA.

ସମାଦର ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି ।

Cuttack Saturday the December 13th. 1924

ହେଲେ ସବାଜ

କରୁଥାର କେତେବେ ଧରାବିତ୍ତରୁ ଦେବ
ପରମ ହେଲୁ ଯମ୍ପା ତଥରୁକରାଯାଇଲାର ବା
ଯାଏ ସାହିତ୍ୟ କେଣା ପରମେଧ ବାଦ କେବଳକ ପ୍ରାଚୀ
ଦେଶକୁମର ଅନୁଷ୍ଠାନିମନ୍ତ୍ରେ ଉତ୍ତର ନାମ ଦେବ
ଦେଶକୁମର ବିଷୟ ନାୟମାଳାର ଜିମ୍ବ କରି
ଦେଶକୁମର ତୋଟିଏ କଲେତ, ଗୁର୍ଜାର ସେତରେ କେବେ
କମନ୍ତେ ତୋଟିଏ ଦେଶକୁ ନିର୍ଭାବ ଏବଂ ହିନ୍ଦରେ ଅଭି
ମୋହିଏ ଦେଶକୁ ନିର୍ଭାବ ଏବଂ ହିନ୍ଦରେ ଅଭି
ରାଜତ୍ୟାଧିକ ଓ ପରାଯ ନିମିତ୍ତ ବନ୍ଦୋଧ୍ୟ ଅଭି
ରାଜ କରି ବାଜକମାରିବି ଧରାଯାଇଥାଏ ନାହିଁ
କିମ୍ବା ପାଇବାରୁ ହେଲି, ଏକାନ୍ୟ ଦେଶକୁମର ମୁକା

ବାଲକ—ତୁମା ଶାଇଛ ?
ବିଦ୍ୟାଯାଗର—ଯେବେ ମହିଳା ପରିବର୍ତ୍ତନ ?

—*—
ବାନ୍ଧବ—କୌଣସି ଲବାବ ନ ଦେଇ
ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ଗୋଟିଏ ପରୀକ୍ଷା ମାରିବାକୁ
ଲାଗିଲା । ବିଦ୍ୟାସାମର ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ପରୀକ୍ଷାରେ
ସୁଲଭ ପରୀକ୍ଷା ଦେଇଲେ କ'ଣ କରିବୁ କୁହୁ
କାଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତର ଲବାବ ନ ଦେଇଲେ ସେ ପରୀକ୍ଷା
ଦିଦିକେନାହିଁ ଦୋଷ କହିଲେ । ବାଲକଟି
ସବୁଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ମିଳିବିନାହିଁ ଏ ତୁମ୍ଭା ଜାର
ଥାଳି ଦେଇ ଏହା ପସରୁଛି । ପରାମର ହୋଇ
ବାଲକଟି ବୁଲାଯିବାକୁ ଦେବୀର ହୃଥକେ କହିଥାଏ
ଥାରୁ ମରାଶ୍ଵମ୍ଭ ବାଲକଟିକୁ ଧରି ତାକୁ

ମନ୍ଦ ସତ କହୁ ଦୁଇପଦ୍ମା ଦାଗାରେ
ଦୁଇଥା କହୁ ଆଶା ଯେଟ ଯୋଗପ୍ରାପନକୁ
କେବି ପରିପ୍ରେସ ଖଟିଲ ବଢି
କରେ ମଧ୍ୟ ଦିକାବେଳେ ଦାବ
ଦେଖିବେ ତର ସବ ଦେଖିବେ

କହିଲେ—ତୁ ମୋର ପ୍ରକାର କରିବାରେ ? ମନ୍ଦ
କହିଲୁ ତୋତେ ପରିପ୍ରେସ ଦେବ । ତେଣୁ ବାଲକଟ
କହିଲୁ । ଦୁଇପଦ୍ମା ମାଲରେ ଅଜି ଗୋଟିଏ
ପରିପ୍ରେସ କୁଳା ପାଇବି, ଥାଏ କାହିଁ ଗୋଟିଏ
ମାଲର କୁଳା ପାଇବି ।

କବିତା ପାଇଁ ହଜାରାରୁ ଭାବୁ ଏବଂ ଏହା
ମାତ୍ରମତି ଯାହା ବନ ତହିଁର ମନ୍ଦିର
ବାବୁ ଦ୍ୱାରା ବୁଝେ । କବିତାରେ
ଏ ଅବ୍ୟାକ୍ରମ ପ୍ରୀତ ହେଲେ ଯୁଦ୍ଧକଟକୁ
ଦିକ୍ଷିର ପ୍ରକଟିଗମନ କଲେ । ଏହି
ମନ୍ଦିରରୁ ରୁକ୍ଷେବଦ୍ଵାରା ଦେବ ପାଠ୍ୟ
ର ଗୋଟାଏ ଧାରଣ ଅଛି ଯେ
କିମ୍ବା ହଜାର ପଦି କି ହେଲେ
କବିତାରେ ନାହିଁ ସେ ଧାରଣା
କଲା ।

ଶାନ୍ତିକବ୍ଲେବ୍

ବ୍ୟାପକ ଭାବେ ରିକାର୍ଡିଂ କରିବାର

କଲାକେଶ୍ବରେ ଯେ ନୂତନ ପିଇସାମନ
କୋଇ କୁଳାବାର ପଳରେ ଗାର କିମ୍ବା କିରା
କିଟକ ଓ ଦେଖନ୍ତିକ ମନ୍ଦିର ଯେବେ କାହିଁ
ପୁରୁଷବାଦ ବୁଝିଲୁ । କିମ୍ବା ସାହୁଙ୍କ କୋଳର
କାର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁନ୍ତାପାଇଁ ଓ ତତ୍କାଳ କାନ୍ଦି-
ଦେଶର ଅଳ୍ପାଦ୍ଵାରା ଅନୁଭବିତ ଏ କାହିଁ
ବୁଝିପ୍ରକାଶ କିମ୍ବା ରାଶି କମାନ୍ତ ହେଲା । କାହିଁ
କାହିଁ ଅଭିଭାବ ଅଭିଭାବରେ କିମ୍ବା ବିଦେଶରେ
ଅଛିର ମଧ୍ୟ ବନ୍ଧୁଦ୍ଵାରା ଯେ ଭାବୁ ବିରମିତାର
ହୋଇଦିବା ଏମିମାନେ ପ୍ରକାଶରେ ବିଦେଶରେ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗୁନ୍ତବାର ସେ ମୁୟ ପ୍ରମାଣିତାର
କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରୁ । ଇହ ମନ୍ଦିରେ କଷ୍ଟର
ଅଦ୍ୟାତ୍ମକ ଦେଶନକର କଷ୍ଟର କି କୋବାର
କାରଣ ଏହି କେ ଯେଉସାମନେ ସେମାନକୁ
ବିଦେଶରେ ପାଇବି ପ୍ରମାଣ ଦେବେ ସେମାନଙ୍କୁ
ଖଲୁ ପ୍ରାଣ ନିର୍ବାକ ହେବାର୍ହି, ତେଣୁ ସେମାନକୁ
କାଶାଶବ୍ଦୀ କଷ୍ଟର ବୁଝିବାରେ ହେବ ।
ମିଟପାଦେହୁ କହନ୍ତି—ନାହିଁ କାମିନାମେ ପ୍ରକାଶ
ଦିଲେ କିମ୍ବାକିମ୍ବା କିମ୍ବା କାମିନାମେ

ବେଳେ ଅବଶ୍ୟକ ହେବାରେତିବା କେବଳ
ଧାରାବଳୀର ଦ୍ୱାରା ନାହିଁ । ଯୁଦ୍ଧ ଏକିମାନ- ୧୧୯
ର ବ୍ୟକ୍ତି ହେବା କୁଣ୍ଡଳ ଦେଶମାନଙ୍କର
ଯତ୍ନ ଉତ୍ସବର ଅନୁଭବ କରୁଥାବୁ କେବଳ ୧୨୦
ଧର୍ମର ନିରାମ୍ଭ କୁଣ୍ଡଳର ହେବା ୧୨୧
ଧର୍ମର ଧର୍ମକ ବିଧାନକ୍ଷୟାବୁ ହେବା ୧୨୨
କାଳୀ ଲେଖିଥାଇଥାଏଇ ଧର୍ମକ୍ଷୟର ନିରାମ୍ଭ ୧୨୩
ordinance ଅତିରିକ୍ତ ଧର୍ମକ୍ଷୟ କା ୧୨୪
ଧର୍ମର ନିରାମ୍ଭର ଅନୁଭବ କରୁଥାବୁ ୧୨୫

ପରକାରଙ୍ଗର ଏହି ଅବସ୍ଥାର ପ୍ରକାଶିତ
ତିତ୍ତପୁରୁଷ କବିତାର ମେଥେ ବନ୍ଦିଲୁ
ଅନ୍ୟଥିନ ରେ ଯୋଗ ଦେଇଲାହାତ୍ତି, ହେଲେ
ତେବେ ବିଲେନର Founder's La
ବିଲେନଙ୍କ ହେବିନ୍ଦିରା ମିଳିଲେ ଲାଭିଲୁ
ଅନ୍ୟଥିତ ହେବିନ୍ଦିରା ଏତିରେ ଯୋ
ନଦେଇ ଧରିଥାଏ କରିବା କାରାଣ୍ଟ ପ୍ରକାଶିତକାରୀ
ଦେଖିବା କରିଥିଲୁ । ପରକାରଙ୍ଗର ଏହି ଦର୍ଶକୁ
ଦେଖିବାରେ ଦେଖିବାର କରିବାକୁ ଯାଇଲୁ
କେମାନ୍ତରେ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାରଙ୍କ
ପରକାରଙ୍ଗର କରୁଛିଥାରିପାଇଁ ଧରି କରିବାର
ପରକାରଙ୍ଗର କରୁଛିଥାରିପାଇଁ । ପରକାରଙ୍ଗର
ଏହି ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଏହିନାହିଁ ସ୍ବାକ୍ଷର ବିଲେନର
ଦଶେଷ ଧାରାଏ କରିବ ବୋଲି ସେମାନଙ୍କର
ବିଦା, କାରାଣ୍ଟ ସହିପରି ବିନ୍ଦୁକାଧା ଅତିକରିତ
ଦେଖିବାରୀ ନିଜର ଶିର, ବାଣିଜ୍ୟ, ଶିଳ୍ପ ଅତିକରି
ଦେଖିବାରୀ କରିଥାରିଲେ ପ୍ରତିକ ସ୍ଵରକାଳର
ଦିନରେ ଅଚିପର ହେବାଥିଲୁ ତୋଟି କୁହିତାକ
ଦେବା । ସମ୍ବନ୍ଧରେ କଢ଼ିତାକରି, ହରା
କାରିବ ପାଖରେ ଅଟେବନ ନିଜେ କଲାହିଲି
କୌଣସି ପାଲିତର ଅଶାକରଣ । ପୁଅ । ନିଜ
ନାମରେ ହୁଏଥାଇନ ନିଜର ଏ ଦେଶର
ନାମ କରି ନପାରିଲେ ସ୍ଵରକାଳର କେନ୍ଦ୍ରର
ପ୍ରତିକ କାରି ନପାରିଲେ । କାହିଁ କିମ୍ବାପାଇଁ ।

ପରିଲାଭ ଗତ ଭାବିତର ପ୍ରଧାନ
ଜନନେତା ସୁକୁମାର ଆସ୍ତାର
ସରଗର ପ୍ରଧାନ ଦିନକାଳୀ ସୁମୁଖା
ଦୀର୍ଘବ୍ୟାପ୍ତ ନନ୍ଦଦେଶକୁ ବାର୍ଷିକ, ପରି
ବରତକୁ ଖୋକିଯାଗରରେ ରଖାଇ ମାତ୍ର
କେବେମୁକ୍ତ ପାଇଁ ସମ୍ଭବ ଥାଏ । ଏହିମାନଙ୍କ
କରିବାକୁ ଗମନ କରିଅବେଳା । ପୁରୁଷ
ମୂଳ ଭାବାକୁ କରୁଥିବ କାମାକ୍ଷମାନ
ହାଇଥିଲା । ସେ ଏହାକୁ ବୁଦ୍ଧି ନେଇପରେ
ତେ ଯେବେ କର୍ମଧାରୀ ପରିବ ଥିଲେ,
କେତେବେଳେ ଓ ମୁଖ୍ୟନାତାର ସାଥ ଯେତେବେଳେ
କାହିଁ କହିଯାଇଲେ ତୁଟି ଉଠୁମୁଖ, ଅଛିବାଳ
କବିମାନବାବୀରେ ଯଥ ଏହାକୁ ତେଜାୟାଏ
ହିଁ । ସାରଜନଙ୍କ ଭାବାକୁ ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି
ଗାହିଏ କହୁମୁଖୀ ହାତ ହବରାତରୁ । ଅମ୍ବେ
ନେ ଭାବାକୁ ପରିଲାଭ ଗତ ଅହାର
କତ କାମକାରୁପାତ୍ର ।

ମେ ୧୦୪୨ ଖୁବି ରେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ
ଓ ଦେଶାନ୍ତରର ମଦୁର ଜଳରେ ଗୋଟିଏ
ଏ ବାହୁଦିଗୁ ଜଳରେ ଜନିଷବଳ କରିଛି ।
ବିଧାରୀ ସାଇରେ କି, କେ, ପଥମୋ
ପାଇଁ ହୋଇ ଯଥମେ ପଦ୍ମବରେ ଖବାଇଲା
ପଥରେ ପଥରେ ସେ କିନ୍ତୁ ପଦ୍ମବରେ ପଦ୍ମ
ମେ ସବକାଣ୍ଠ କଲିପଦ ପାଇଁ ଚାଲି
ଲା । ୧୦୪୨ ସାଇରେ ସେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜକ ହାଇୟ
ଟର ବିଷ୍ଣୁରପକ୍ଷବରେ କିମ୍ବଳ ହୋଇ
ଲା । ୧୦୫୧, ୧୦୫୩, ୧୦୫୭ ରେ
କିନ୍ତୁ ପଦ୍ମବର ପଥାକ ବିଷ୍ଣୁରପକ୍ଷ
ବିଷ୍ଣୁରପକ୍ଷବରେ ୧୦୫୮ ସାଇରେ ଜେ
ବର୍ତ୍ତର ଭଗାଯସ୍ମୁନ୍ଦ ଜାଲଟ ନୟାୟ
ପାଇଲା । ଭାବୁ ହୁଏବି କେତୁରୁ ମେ ୧୦୫୯ରେ
ଏ ଅନ୍ତରମ ସମ୍ବନ୍ଧ ପରିଚିତ ।

କେ ସରକାରୀ ବନ୍ଦରେ ତା ମାନ୍ୟାଳୀ
ପ୍ରାଚୀକ ସରରେ ସୁଖୋତ୍ତମ ଥିଲା ତଥା
ଯତ୍ତାରେ କାହାର ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରଧାନ
ପାଇଲା । ତା କାହାର ସରରେ ଜଗନ୍ନାଥ
ପାଇଲା । ୧୯୯୯ ସାଲରେ ମାନ୍ୟାଳୀରେ କାହାର
ପଥଦେଶର ବାନ୍ଦରେ ତା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ବି ସରପତି କରାଇଥିଲେ ।

ମହା ଅନ୍ତରେସ୍ତୁକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସମ୍ବରେ
ମହା ପ୍ରଦୟ ସମ୍ମାନାଧ ବେ ପରିବ୍ରାନ୍ତ
ବେ ।

ଓଡ଼ିଆ ରୂପ

କାହାରକୁ, ମୁକ୍ତ ଉତ୍ତରକର ଯୋଗୁ ଉପରେ
ଲେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କାଙ୍କ ରତ୍ନ ଆହୁତି କିମ୍ବା କାହାର
କାହାର କରେନ୍ତି ଧୟାକର କର । ଯରକାର ଜାତୀୟ
ଏ ବାରମବର କେତେ କଥା ପୋଖା କେବେ
ତେ । ସେ ପାରମତ ଯାଇ ନୀତି କଣ୍ଠ ବାଟ
ଏ ଯାଦା ବେଳାହାନ୍ତି ତା ଦେଖ । ସେଇହା
ମନୁଷ୍ୟକୁଣ୍ଡଳ କରନ୍ତି କର । ଜୀବ ଜୀବ
ଯକ୍ଷକାଙ୍ଗେ ହରାଜାର ମୋଖ୍ୟ ଯୋଗ୍ଯ କାମ
କେ କରୁଥା କେତେକମ ଅର୍ଥ କାଲ ଦେଇ
ତେ, କାହାର କଥା ଅନୁଯାତେ କାମ କର । କେବେଳେ
କାହାର କାହାର ହେଲୁ, କି କେନ୍ତରାମ
ହେଲୁ । କେବେଳେ କାହାର କେତେ କାଳୁ ନ
କରି କାହାକ । କୁଣ୍ଡ କରିବାକ କରିଯାଇ
କାହାର କୁଣ୍ଡ କରିବ କାହାର କରିବାକ ।

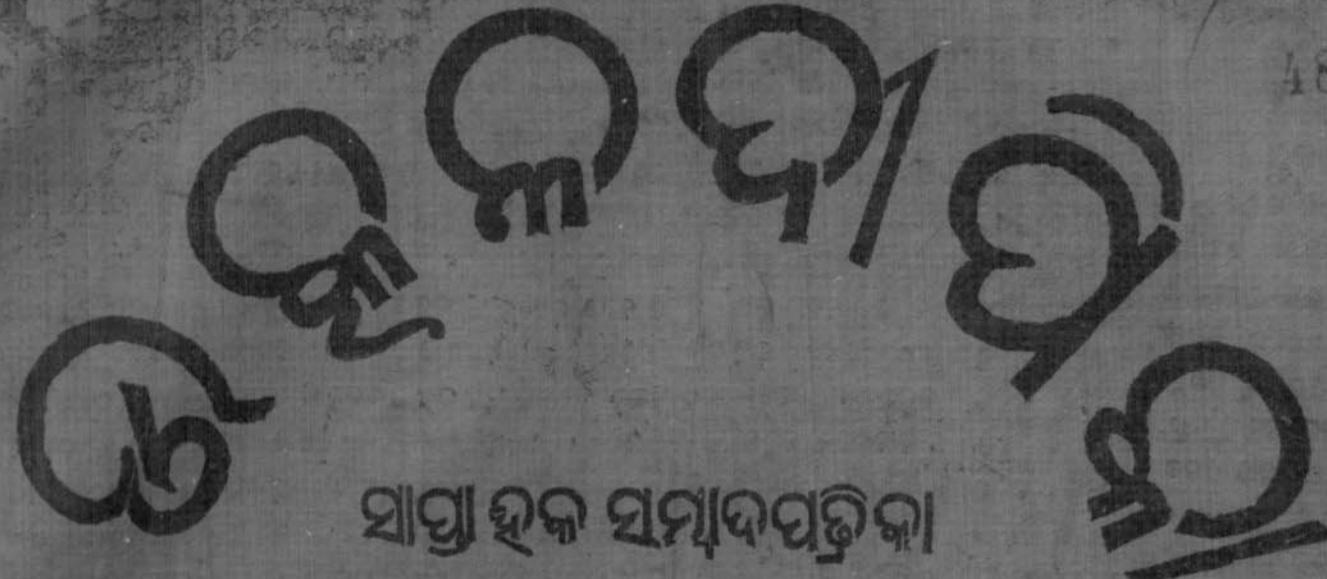

ସାହୁ ହିନ୍ଦୁ ସମ୍ବାଦପ୍ରକଳ୍ପିକା

THE UTKAL DIPIKA.

ସମ୍ବାଦକ ଶ୍ରୀ କୃତ୍ତବ୍ୟନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି

ବାଣିଜ
ପାଠ୍ୟ ଗୋ

{ Cuttack Saturday the December 27th. 1924

କମଳା ଅଭିମନ୍ତନ
ଅନ୍ଧା ୨
ଲକ୍ଷ୍ମୀଶ୍ଵର ୧୮

କଟକ ମୀନିସପାଲି ।

କଳିଅ ଗୋଲକ ଦେଖିଲୁ । ଯାଦାକୁ
ଯୋଗ ତେବୁରମେଳ ଥସୁଣ୍ଡ, କର୍ମବୁଣ୍ଡ
ମାନେ ଅଷ୍ଟାବୁ ପେତ ବାହୁରାନଲେ
ଭୁବନେଶ୍ୱରମେଳରୁ ଖାଲ କୁଣ୍ଡରୁ, କମିଜନମ
ପଦବୁକ ଲାଦୁରା ଦେବାର ଶୁଣିବୁ । ଶ୍ରୀ
କାରୁ ମୋପବନ୍ଧ ତରଧୂର ମଧ୍ୟ ଲାଦୁରା ଦେବ
ପରିବ୍ରାନ୍ତ । ଗକ ଯେପରି ଦେଖାଯାଇଛି ତାଟିଏ
ମେଟେବେ ହୋଇ ଆଉ ଯେକେବି ଥିଲା କଲ
କମିଜନମ ଅର୍ଦ୍ଧ ଗୋଧକ୍ଷେତ୍ର ସମେତ ବାହାର
ଯାଇ । କେବୁ ଦେଖାଇମେଳକ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଅର୍ଦ୍ଧ କେବୁ ପ୍ରସିଦ୍ଧେବେଳ କାରଖାନାରେ
ଅର୍ଦ୍ଧ କେବୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାରଖାନାକୁ
ଅର୍ଦ୍ଧ ପ୍ରକାଶ କର କାହାରୁମୁକ୍ତ । ସେ
ଯାଦାହେଉ-ପେଗଲେ ଗଲେ-ଯେବିକେ ଧ୍ୟାନି
ପରିବି ଆଉ କରିଥ ଗୋଲରତ କୁଣ୍ଡ କଟି
ଗାହି । ପରିମାନ ଦେଖାଇମେଳ, କର୍ମବୁଣ୍ଡରେ
ମେଳକ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅମେଳ
ପ୍ରକାର କୁଣ୍ଡ ଅବଳାଦାହି । ଏହିକି ଅପରି
ମରେ ମନବେଳେତ କଲ କୁଣ୍ଡରୁ । ଏହି
ଧରେ ହୋଇବ ରତନ ଶୁଣାଗଲୁ ଯେ କେବି
କହୁ କହୁନ୍ତ ନନ-କୋଥପରେଇତର ଦଳେ
ଧରିବ ପାଇସିରେ କୁଣ୍ଡ ସବୁକାର୍ଯ୍ୟରେ ବାଧ
ଦ କି ଥ କି କି । ନନ-କୋଥପରେଇତର
ଶବ୍ଦେବ କାହିଁ ନଧରେ କିମ୍ବା କି ୨ କଣ
ତ କଣ ଲାଗି ଭାବକର କାମ କରି ବାଧ
କଲେ କୁଣ୍ଡ ଯାଇବାହି । ସୁରି ମଧ୍ୟକିରିପାଲି
ର କାରିଗରେ ବାଧା କଲେ- କିମ୍ବା ?
ଏ କୁଣ୍ଡ ମରମତ କଲ କଲେ ନା କରିମା
ଗି ବେବିବରି ଦେଲେ ? ନା କୌଣସି
କାହିଁ ଆଧିପ କରିଲେଇ ଆପେ ଆପେ ଅବେ
ଇଲେ ତମା । କରି ପାର ସାହିଦେବରେ ? କେ
କଣ କଲେ କିମ୍ବା କୁଣ୍ଡ ହେଇବାହି ।
ଯାହା ଚାହିଁ । ସେ କୁଣ୍ଡର ବିନ୍ଦୁ କରକାର
କରିବେ । ରତନପୋଥାରମାନକିମ୍ବ ଟଙ୍କାରେ
ଯାଇରିଷି । କେଟପେଅରମାନକର ଯେତେ କୋ
ର ଅମୁଦିତ ଥିଲ ସେମତି ଦୂର କରିବା ଗୋ
ଟକରିମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ କରିବେ । କିମ୍ବ ଶାର
କରିମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ଯେବେ କର ପୋ
ର କାହିଁ କାହିଁ ପ୍ରକାଶକର ଯେବେ କର ପୋ
ର ଅଥିର ସେମତି ତାମ୍ଭାରିକୁ କିମ୍ବକଠନା । କିମ୍ବରେ
କେବାବେଳି କରିବାରି

ରେଟପେଆରମାନଙ୍କ ମନରେ ହେଉଁ ବି
ଜନ୍ମାନ୍ତିକ ସେବାରୁକୁ ସ୍ଵରଗ କର ସା
ରେ ଯାହାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟମାଧିକରେ ସ୍ଵର୍ଗ ହୁ
ଅଭ୍ୟନ୍ମାନେ ଏହିମାତ୍ର ସମ୍ମାନ କମିଶନ
ମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରେଷ୍ଟ କରାଯାଇଛନ୍ତି ।

— ୫୫୫ —
 ବନ୍ଦୋବନ୍ଦରେ ଗୋରଇଲମି ।
 ଶେରାଇ ମନ୍ଦୁୟୀର ପରମ ବିପଳ
 ଏକାମ୍ବା ମନୁଷ୍ୟରେ କିମ୍ବା ମନାକର ପାଇଁ
 ଗୋରୁକା ମନୁଷ୍ୟ ଦର୍ଶନ କଲିପାଇବା ନା
 ପର ଦ୍ଵାର କୋଠା ବାତ ମାତା କାହା
 କାହା ଗୋରୁ ସାହାର୍ଯ୍ୟରେ କରିବ । ସୁଷ୍ଠୁ
 ସ୍ଵର୍ଗ ଗୋରୁଙ୍କ କଣ୍ଠ । ବଳଦ ନହେଲେ ବି
 ପତା । ମୋତରଣକ କହେଲେ ଜମି
 ପଥର ଉଧେଇବ ନାହିଁ । ଦେଇଲାଟି ପକେ
 କାକୁ ବଜନ କହେଲେ ନତଳେ । ମାତ୍ରଠା
 ପାତାରୁ ସତ୍ୟରେ ବଳଦ କୋଡା । ଗୋ
 ବର୍ବାବର ମନୁଷ୍ୟର ସୁତନେ ଲିଖିଥା
 ଗୋରୁଙ୍କ କଟା ବେଳା ବେଳା କ ଲୁଣ
 ମାତା ମାତା ଦେଇ ତାତାରୁ ପୃଷ୍ଠର ପାନ
 କାହାକ୍ୟ ଦୁଃଖ ଦୁଃଖନରୁକ ନହୁଣି ପଥ ଦ
 ପାହାକ ଉଚ୍ଛ୍ଵସ ଆହାର ତାହା ଗାଇତା
 ପର । ସତପାହିରେ ଗୋରେ ନଶ୍ରା

ହେଲେ ଦୁଆରୟର ଅଧିକ । ଗୋଟିଏ ଶାଖା ମରଦୁଷ୍ଟିଆ ହସାକରେ ଘକାରୀ ଦର୍ଶେ । ଅଛକାର ସବୁ ବରତ ସଦ୍ବନ୍ଧୁ ଶ୍ରୀ ଅନେକକ ଦୁଆରେ ଗୋଟିଏ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭା ବନ ହୋଇଗି ଏହି, ମାତ୍ର ଗୋକରଣ କି କୋଣାରୀ ଏ ବ୍ୟାହର ସବୁ ପିଣ୍ଡ ସବୁ

ଶାକର ପାରିରେ ଲିପାପୋତ୍ର କହିବା ଦ୍ୱାରା
କଳିବ ଦୁର୍ଗମ କାଶହୃଦ । ଅଜିକାଳ ଯେହି
ପରିପୁରେ ଗୋକ ଥିବାର ଭାବୁରମାନେ
ଯେତେ ଯେତେ ଯେତେ ଯେତେ ଯେତେ ।

କୁଣ୍ଡଳ ବେଦପୁରୀ ପୋଳ ତଥାରେ ପାଇବା
ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଗୋରୁଙ୍କ ଉଦ୍‌ବାର ମନ୍ତ୍ର
ରେ ଶୀକାର କରିବାକୁ ମନ୍ତ୍ରରୁଷ କାହିଁ
ମାତା ବୋଲି ସମସ୍ତେ ବଢ଼ିର । ମାତା
ବୋଲି କିମ୍ବାରେ

ମାତ୍ରା ଲାଗିବେ କଥା ? ତାଙ୍କ ଯେତକ
ଦ୍ୱାରା ସବକରା ? ଯାହାର ଅଗିଲ ଆପଣା
ଟକ ନଅଣ୍ଟା । କୋମାତ୍ରା କହିବେ କେବେ ?
କାଳ ତାଙ୍କ ଅହାର ତାର ” ଭାବ ସ୍ଵର୍ଗ
ତମ୍ଭା । ଯାସ ମେଲିଲେ ଅରୁ କୋମାତ୍ରାକୁବେ

କିଛି ଲୋକାନାହିଁ । ଅପଣା ମନ୍ଦିରକୁ ଦେଖି
ଥିଲେ ଦୂରେ ଦୂରେ ଦୂରେ ଦୂରେ ଦୂରେ । ମାତ୍ର
ପୁରୁଷ ଦୂରେ ଦୂରେ ଦୂରେ ଦୂରେ ଦୂରେ । ଯେତେବେଳେ
ମନ୍ଦିର ଦୂରେ ଦୂରେ ଦୂରେ ଦୂରେ ଦୂରେ । ଯେତେବେଳେ
ମନ୍ଦିର ଦୂରେ ଦୂରେ ଦୂରେ ଦୂରେ ଦୂରେ ।

ମଜର ଦେଇଲାକୁ । ଗୋରର ଯୋରଠ ଯାହାରଙ୍କ କାଳୁ ପରୁ ତାଙ୍କ କାନ୍ଦିବରର ଜମିକାଳ, କିନ୍ତୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ଯାଇଲେ କି ? କାହିଁ ଯାଇବ ? ଗୋରାପ ହୁତାଳ ଧନୀହେବାକୁ ଯେବେ କଲେ ଧେର ଦୟାନାତ କଣେ ଅଧିମନ୍ତ୍ରର କହାର ଦୃବିନାୟୁ । ସୁତ୍ତବ କର ସୁତ୍ତକେବଳ ତୁଆ । ସେ ଗୋରର ଗୋଦଗ୍ରା ଓ ଗୋରୁଙ୍କ ପତିଆ ରୁହିର ସବୁ କଣଦିଆ । ଆମେ ବନ୍ଦୋବନ୍ଦୁର କର୍ମ୍ୟମ ମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଅବହୁଅବୁ । ସେମାନେ ହୁତିଗ୍ରାମର ଗୋକରା ପର ଦୃଷ୍ଟି ବଖ୍ଯାତ । ଜମି ମାନଙ୍କ ଅନୁରୋଧକରୁ ଅଛୁ ଗୋରୁଙ୍କର ବିପଯୋଗୀ ହୁାନ ମାନ ଗୋରର ହୁତିଦେବାକୁ ସ୍ଥିତି ତୁଆନ୍ତ । ତାମ ମାନେ ପ୍ରଦ୍ରମ ଗୋରର ହୁତିମାନ ସମସ୍ତ ତିବି ପରିପରା ପରିପରା ହୋଇଥିଲା ।

କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପରିବାରକ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପରିବାର

କରିଲୁଟ ଲୁହରେ ତେଆ ମାନଙ୍କର ସ୍ତରର
ଲୁହନାନନ କାହୁ ପକୁ କରିଥିଲେ ଯେ ବହା
ତେବେ ସରାରର ତେଆମାନେ ଛାନଦା
କାହାର ପାଦର ପାଦର

ଏଥର ପାଇଁ ଥାନ୍ତି କାହିଁ । ସେତେ
ବଳେ ବେଳେ କହିବଳେ ଯେ ବିଦ୍ୟା
କର୍ମମେଷରେ ତେଣୁ ପ୍ରକାରତ ନିଜ
ଯା ଯାଇଥାଏ ମଧ୍ୟ କଟକର ଦରକାରରେ
ହୁଏ ତେଣୁ ପ୍ରକାର ଲାଟରାଟେକ ମନୋ-

ଏ ଖାଇ ବୟୟ ଅଶବ୍ଦି ଶଶାଇ ଦେଇଲେ ଯେ
ଖାଇ ବିହୁର ତେଣୁ କମ୍ବେ ସମୟରେ ସର୍ବ-
ପ୍ରତି କାରକର ସତ୍ତ୍ଵ ଓ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପାଇବେ
ଯମସ୍ତକ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇ ଅନୁଷ୍ଠାନ
କେତେ ଧାରମିଳୁ ହୁଏ ବିହୁର କଥା ଜ୍ଞାନରେ

Graduate <> ଟୁ ବୁଲ୍ଲାଟ ଡର୍ଜ
ଅଟେ ମାତ୍ର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ରାଶିରେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ
କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି ଗୋଟିଏ କେବେ
ଡର୍ଜ ନାହାନ୍ତି । ମୋଟରେ ୨୨ ଟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଡର୍ଜ କରିବାର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମାତ୍ର । ସବୁକାରୁ କରି
ଡର୍ଜ କରିବାକୁ ଏହିପରି ବିବେକନା ବରିବାକୁ

ପାଇବାର ଦେଖାଇଲୁ । ନା ସବକାରକର
ଜୀବାର ଅର୍ଥ ଏବନ୍ତି । ପାହା ହେଉ ଆମ୍-
ମାନକର ଏବବୁ ହେବିରେ କେବଳ ଦେବକ,
କରକ ହବା ଆଉ କହିବ ଅଧିକାର କରି ।
ଦେବକ କରିଅସାହିତ, ମେହିତ କରି ।

ସରକାରକର ଜଳ ବିଭାଗମକରିବାରେ
ଏକାର୍ଥିତ୍ତ ହେଉଥାବେ କେହି ନିଆଯାଇ କାହାରେ ଯେ
ତାଙ୍କ ଜନିଥାରେ ଯୁଦ୍ଧକ ହୁଏକି ସରକାରକ
କାବରେ ପଡ଼ିବା ଏକକିଳାକିମ୍ବା କାହାରେ ଯେ

କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ
ତାଙ୍କ ମୋହବତରେ କେତେକର ବାପ ଆପେ
ଆପେ ମଜାତ ହୋଇଯିବ । ଯାହି ଯେଉଁ
କେବେ ନିଧି କରୁଥିବୁ ଓ ଆଶା କରୁଥିବୁ ଯେ
ସବକାର କେତେକର କାବ୍ୟ ବନ୍ଦୁଚଳେ
କୁଣ୍ଡଳ ନଳକର ସୁକର୍ମର କରନ୍ତି

